ZÓNA MÍRU V INDICKÉM OCEÁNU

PAVEL FIŠER
pavel.fiser@amo.cz

Pražský studentský summit

Pražský studentský summit je unikátní vzdělávací projekt existující od roku 1995. Každoročně vzdělává přes 300 studentů středních i vysokých škol o současných globálních tématech, a to především prostřednictvím simulace jednání tří klíčových mezinárodních organizací – OSN, NATO a EU.

studentsummit.cz
summit@amo.cz
facebook.com/studentsummit
instagram.com/praguestudentsummit
twitter.com/studentsummit
youtube.com/studentsummit

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

AMO je nevládní nezisková organizace založená v roce 1997 za účelem výzkumu avzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů. Tento přední český zahraničně politický think-tank není spjat s žádnou politickou stranou ani ideologií. Svou činností podporuje aktivní přístup k zahraniční politice, poskytuje nestrannou analýzu mezinárodního dění a otevírá prostor k fundované diskusi.

Pavel Fišer

Autor je spolupracovníkem Asociace pro mezinárodní otázky a členem přípravného týmu Pražského studentského summitu.

Autor: Pavel Fišer
Imprimatur: Tereza Ondráčková, František Novotný, Václav Kopecký
Jazyková úprava: Alžběta Filípková, Vojtěch Domín, Anna Martínková
Sazba: Petra Hubatková
Grafická úprava: Jaroslav Kopřiva

Vydala Asociace pro mezinárodní otázky (AMO) pro potřeby XXIV. ročníku Pražského studentského summitu.
© AMO 2018

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)
Žitná 27, 110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 813 460, e-mail: summit@amo.cz
IČ : 65 99 95 33

www.amo.cz
www.studentsummit.cz

1 Úvod — 3
2 Definice Indického oceánu — 3
3 Dosavadní průběh jednání — 4
3. 1 Rezoluce: A/RES/2832(XXVI), deklarace Indického oceánu jako zóny míru — 4
3. 2 Následný vývoj — 5
4 Situace v regionu a mocenské spory — 6
4. 1 Indie — 6
4. 2 Pákistán — 6
4. 3 Čína — 6
4. 4 USA — 7
4. 5 Další hrozby a výzvy v Indickém oceánu — 7
5 Shrnutí — 8
Otázky pro jednání — 8
Doporučené zdroje — 8
Seznam použitých zdrojů — 9

1 Úvod

Americkému námořnímu stratégovi Alfredu Mahanovi je připisován citát: „Whoever controls the Indian Ocean dominates Asia. The Ocean is the key to the seven seas. In the twenty-first century the destiny of the world will be decided on its waters."[1] Tento citát poukazuje na důležitost Indického oceánu, který je světově důležitým námořním uzlem. Proudí přes něj bezmála polovina světové kontejnerové dopravy a dvě třetiny tankerů převážejících ropu.[2] Z toho důvodu je mír a stabilita důležitá nejen pro státy, jež Indický oceán omývá, ale i pro zbytek světa, protože narušení dopravních tras by ho jistě poznamenalo.

Indický oceán hraje roli důležitého dopravního uzlu už od nepaměti, jeho úloha však začala velmi výrazně stoupat v průběhu 20. století, kdy se stal významnou obchodní tepnou mezi Evropou a Asií, a to díky ložiskům nerostných surovin, jež se v tomto regionu nachází. Mělo by se zde nacházet až 58 % světových zásob ropy a 46 % světových zásob zemního plynu, k tomu významná naleziště kovů, jako je hliník, zlato či cín.[3]

Studená válka a s ní související riziko závodů ve zbrojení vedly státy v regionu k tomu, aby se tímto rizikem začaly aktivně zabývat a zabránily rozšíření zbrojení do Indického oceánu. Hnutí nezúčastněných zemí otázku Indického oceánu řešilo na konferenci v Lusace roku 1970 a rozhodlo se téma přenést na půdu OSN. Valné shromáždění se rozhodlo touto otázkou pověřit svůj První výbor (Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost – DISEC), do jehož agendy tento bod tematicky spadá.

Na doporučení Prvního výboru tak byla v roce 1971 Valným shromážděním schválena rezoluce číslo 2832, která měla být předpokladem pro zavedení zóny míru v Indickém oceánu.[4]

Hnutí nezúčastněných zemí vzniklo v roce 1961 v reakci na polarizaci světa v průběhu studené války. Hnutí tuto polarizaci odmítalo a snažilo se o vybudování vlastního bloku. Organizace stále funguje a má 120 členských a 17 pozorovatelských států.[55]

Zóna míru vs. bezjaderná zóna
Na začátek je ještě nutné vyjasnit, jaký je rozdíl mezi bezjadernou zónou a zónou míru, jelikož v textu budou používány oba dva termíny. „Bezjaderné zóny (Nuclear-weapon-free zones, NWFZ) jsou dle OSN definovány jako oblasti, v nichž je zakázáno vyrábět, užívat, testovat a umisťovat jaderné zbraně. Tyto oblasti bývají zřízeny na základě mezinárodních smluv, které jsou uznány Valným shromážděním OSN."[56] Zóna míru se oproti tomu snaží o snížení vojenských kapacit, zrušení vojenských základen mimoregionálních zemí a zákaz využívat v prostoru zbraně jako prostředek vyhrožování či napadení.

2 Definice Indického oceánu

Důležité je také vymezit řešenou oblast, nicméně už toto je jedním ze základních problémů. Nikde totiž neexistuje přesné vymezení hranic Indického oceánu, ty tak mohou mít různé interpretace a být sporné. Západní hranice je poměrně jasná, vede z afrického Střelkového mysu podél poledníku 20° v. d. (východní délky) k pobřeží Antarktidy. Na východě vede podél poledníku 147° v. d. od Tasmánie k Antarktidě. Spory jsou okolo Bassova průlivu. Dále je východní hranici obtížné definovat. Obecně se uvádí linie, jež vede severozápadně od mysu Londonderry v Austrálii přes Timorské moře a podél jižních břehů Malých Sund a Jávy ke břehu ostrova Sumatra. Mezi Sumatrou a Malajským poloostrovem se hranice obvykle táhne přes Singapurskou úžinu. Nejasná je pak také severní hranice, kde je Arabské moře a Bengálský záliv.[5] Ty jsou podle některých zdrojů též součástí Indického oceánu,[6] pro potřeby rezoluce tedy bude potřeba najít konsenzus ohledně přesné definice.

Klíčová místa na hranicích Indického oceánu jsou tzv. choke points[7] (z angličtiny, jedná se o důležité úzké místo, které omezuje provoz a má strategický význam například pro dopravu). Jedná se třeba o Malacký průliv, Hormuzský průliv či úžinu Bab al-Mandab. Na splavnosti těchto bodů závisí celé námořní trasy. Kupříkladu pro Čínu je životně důležitý Malacký průliv, kde je však její postavení ohroženo mocnostmi, jež by v případě konfliktu mohly nad průlivem získat kontrolu a zablokovat ho. I z toho důvodu se Čína snaží posilovat svou námořní sílu v regionu.[8]

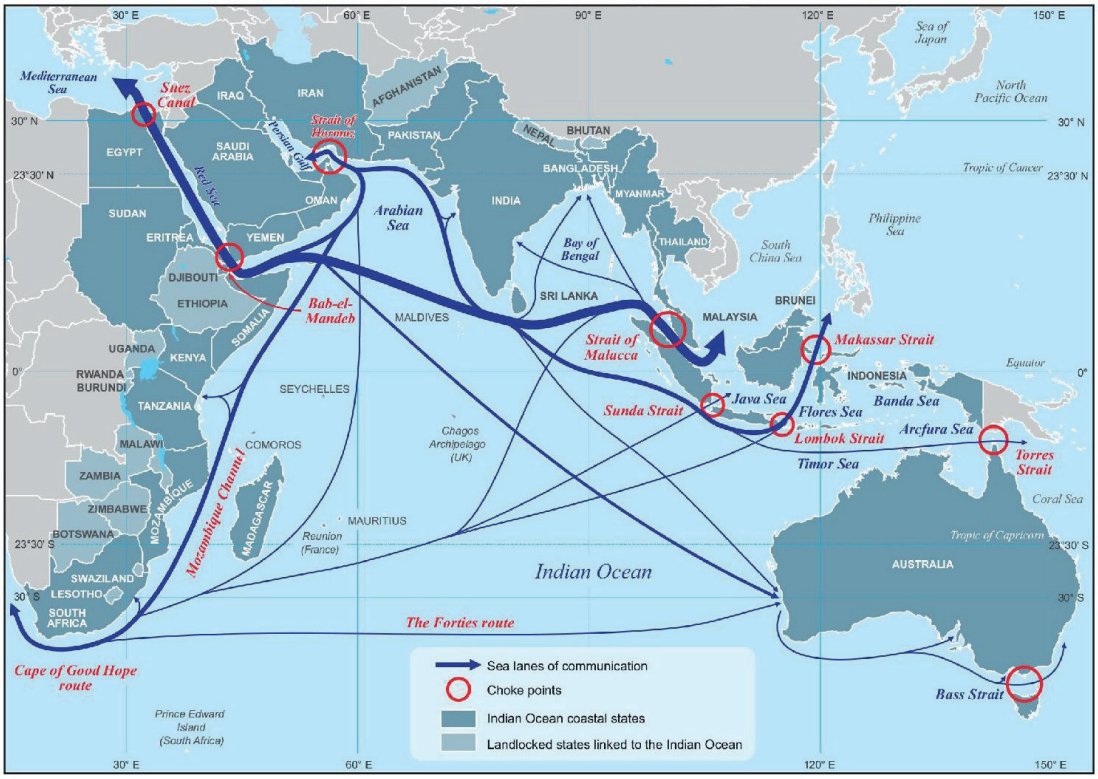

Obr. 1: Mapa Indického oceánu s hlavními dopravními trasami tzv. SLOC (Sea lines of communication) a vyznačenými choke points[57]

3 Dosavadní průběh jednání

OSN se začalo tématem zaobírat na 26. zasedání Valného shromáždění OSN na základě žádosti ze strany Srí Lanky z 1. října 1971.[9] Valné shromáždění se rozhodlo na základě doporučení Generálního výboru zařadit tento bod do agendy a přidělit ho Prvnímu výboru k projednání a posouzení. Na svém zasedání 11. října uspořádal První výbor obecnou rozpravu, kde byla zóna míru v Indickém oceánu zařazena jako jeden ze 7 bodů týkajících se odzbrojení. Debata a jednání nad všemi body trvala až do 1. prosince. Ohledně bodu zóny míru v Indickém oceánu byl přijat návrh rezoluce, který po několika drobných úpravách První výbor doporučil Valnému shromáždění k přijetí.[10]

Generální výbor (*General Committee*) je výbor, jenž se skládá z předsedy Valného shromáždění, šesti předsedů hlavních výborů a 21 zástupců z Valného shromáždění, z čehož 5 jsou stálí členové RB OSN. Úkolem výboru je sestavovat předběžnou a doplňkovou agendu VS a dávat mu doporučení.[58]

3. 1 Rezoluce: A/RES/2832(XXVI), deklarace Indického oceánu jako zóny míru

Rezoluce číslo 2832, která byla zmíněna již v úvodu, je svým způsobem průlomová, protože se jedná o první schválenou rezoluci na toto téma. Navrhly ji státy obklopující Indický oceán, v čele se Srí Lankou, „aby si udržely svou nezávislost, svrchovanost a mohly své problémy řešit v mírových podmínkách." Nachází se zde také odvolání k výsledkům třetí konference Hnutí nezúčastněných zemí v Lusace v Zambii, kde se země dohodly, že Indický oceán by měl být všemi respektován jako zóna míru a všechny státy by se zde měly zdržet vojenských aktivit, stejně jako vojenského soupeření.

V samotné rezoluci je poté toto stanovisko formulováno jako prohlášení Indického oceánu za zónu míru na věčné časy. To znamená, že by mocnosti měly v regionu zastavit rozšiřování své vojenské přítomnosti, přistoupit k likvidaci svých základen, vojenských a logistických zařízení a zbraní hromadného ničení.[11]

Svobodná plavba v regionu by zónou míru nebyla nijak omezena. Pro válečné lodě a vojenská letadla však rezoluce stanovuje, že nesmí využít Indický oceán s cílem použít sílu proti svrchovanosti, územní celistvosti a nezávislosti jakéhokoli pobřežního nebo vnitrozemského státu v oblasti či k porušení cílů a zásad Charty OSN.[12]

Regionální bezpečnost by podle rezoluce měl zajistit systém vzájemné kolektivní bezpečnosti. Za studené války totiž panovala obava, že se do oblasti Indického oceánu přenesou závody ve zbrojení, které by mohly přinést nestabilitu.[13]

Tato rezoluce byla prvním dokumentem pojednávajícím o tom, čeho by se mělo v Indickém oceánu dosáhnout a stala se podkladem pro další jednání. Ačkoliv stanovila základní parametry zóny míru, měla i řadu nedostatků. Chybělo například přesné vymezení zóny.

Kolektivní bezpečnost je koncept zakotvený v Chartě OSN. Tento systém má za cíl udržet mír a bezpečnost díky spolupráci států tak, aby nedošlo k napadení jednoho státu druhým. Státy se zároveň zavazují vystoupit společně proti případnému narušiteli principu. Základem systému je zákaz hrozby silou a jejího použití, a řešení sporů pokojnými prostředky.[59]

3. 2 Následný vývoj

V roce 1973 byla k danému tématu schválena rezoluce číslo 2992. Kromě odkazu k rezoluci č. 2832 navíc zavedla Ad hoc výbor pro Indický oceán, který se měl skládat ze zástupců 15 států (Austrálie, Čína, Indie, Indonésie, Irák, Írán, Japonsko, Madagaskar, Malajsie, Mauricius, Pákistán, Srí Lanka, Tanzanie, Jemen, Zambie) a má se zabývat uvedením cílů rezoluce č. 2832 do praxe.[14]

V dalších letech bylo rozhodnuto, že bod agendy nebude nazýván „Prohlášení zóny míru v Indickém oceánu",[15] ale změní se na „Implementace prohlášení zóny míru v Indickém oceánu". Průběžně také docházelo k rozšiřování Výboru o další státy.[16]

Ad hoc výbor pro Indický oceán je orgán zřízený k implementaci Deklarace zóny míru v Indickém oceánu. K červnu 2017 měl 43 členů (jsou zde důležití aktéři jako Indie, Pákistán nebo Čína, ale naopak USA a VB chybí a odmítají se zúčastnit, ačkoliv jako stálí členové RB OSN by zde měli být[60]).[61] Výbor v současné době nastiňuje nová témata, jež by mohla být zahrnuta do jednání (pirátství, obchod s lidmi a zbraněmi atd.). V souvislosti s tím navrhuje, aby státy zvážily kompetence Výboru a případně se vyslovily pro jejich novelizaci, jež by Výboru umožnila lépe řešit nové hrozby.[62]

Důležitá je dále rezoluce 33/86, na jejímž základě se v červenci roku 1979 konalo setkání pobřežních a vnitrozemských států Indického oceánu.[17] Jednání se vyjma členů Ad hoc výboru účastnily také různé státy v roli pozorovatelů – mezi nimi SSSR a USA.[18] Státy se shodly, že situace se od počátku 70. let zhoršila, a přijaly závěrečný dokument, který se snaží rozvést některé problematické body.

V závěrečném dokumentu sice stále není přesně definován Indický oceán, ale je zmíněno, že zóna by měla obsahovat také pobřežní a vnitrozemské státy regionu.[19] Apeluje na velmoci v souvislosti se zrušením jejich základen a státy se zde zavazují, že podpora vojenského úsilí velmoci bude porušením Deklarace zóny míru.[20] Zároveň se zde hovoří také o denuklearizaci celého prostoru, k níž by měly přistoupit všechny pobřežní i vnitrozemské státy.[21] Na závěr se mluví o uspořádání další podobné konference, která se však zatím nekonala.

I přesto se však První výbor k tématu pravidelně vrací a vypracovává doporučení pro Valné shromáždění. To doposud schválilo přes třicet rezolucí. Ve většině z nich však zatím nebylo nic, co by v otázce přineslo významný pokrok.[22]

Mimo orgány OSN je třeba zmínit také mezinárodní organizaci Indian Ocean Rim Association (IORA), jež vznikla roku 1997. V rámci IORA dochází k setkávání ministrů jednotlivých zemí regionu, které je zaměřeno na podporu spolupráce, míru a rozvoje v rámci Indického oceánu. IORA mimo jiné řeší i otázky bezpečnosti. Například Ad hoc výbor považuje IORA za velmi důležitou platformu pro posílení spolupráce a vzájemné komunikace mezi státy v regionu.[23] Na svém summitu v Jakartě roku 2017 byly přijaty Jakarta Concord and the Declaration on Preventing and Countering Terrorism and Violent Extremism, které posílily mandát Výboru, umožnily prohloubit spolupráci[24] a přímo odkazují na zónu míru.[25]

IORA také v roce 2013 založila iniciativu The Indian Ocean Dialogue (IOD), kde se každoročně scházejí nejen zá-

stupci státu, ale i různí analytici a odborníci, aby diskutovali o otázkách zabývajících se primárně regionální bezpečností a hrozbami[26] . IORA se tedy může potenciálně nabízet jako vhodné fórum pro budoucí řešení dané problematiky.

4 Situace v regionu a mocenské spory

4. 1 Indie

Indie rezoluci č. 2832 (1971), která deklarovala Indický oceán jako zónu míru, schválila a zapojila se také do činnosti Ad hoc výboru.[27] Zpočátku nebyl s přijetím zóny žádný problém, protože Indie se historicky moc nesnažila prosadit se jako námořní velmoc. Kvůli nebezpečí, které přicházelo z pevniny, měla v jejích ozbrojených složkách vždy navrch pozemní armáda (například ve 20. století nebezpečí ze strany Japonska, později Číny a Pákistánu).[28]

Situace se změnila po 90. letech, kdy stratégové a politici vyzdvihující roli námořnictva získávali silnější slovo. Jak pronesl bývalý indický ministr zahraničí: „Po téměř tisíciletí vnitřního a pevninského zaměření jsme opět obrátili pozornost směrem ven k moři."[29]

V roce 1998 Indie uskutečnila podzemní test svých jaderných zbraní[30] a v roce 2004 zveřejnila novou vojenskou doktrínu, podle níž usiluje o získání jaderné triády (tzn. vlastnictví tří typů jaderných nosičů: balistické střely, letectvo a námořnictvo – ponorky). Indie také dále zvyšuje výdaje na armádu: mezi lety 2005 a 2008 přibližně o 10 %, 2012–2013 dokonce o 17,63 %.[31] Od té doby tvoří rozpočet 2,3–2,5 %[32] indického HDP a roste úměrně, což znamená 5–7 % ročně.[33]

Indie tedy v této otázce čelí svému vlastnímu dilematu. Na jednu stranu dlouhodobě uznává potřebu států žít v míru, na druhou jí jde stále více o svou vlastní bezpečnost.[34]

4. 2 Pákistán

Pákistán je důležité zmínit, protože se jedná o hlavního rivala Indie. Největší znepokojení v něm vzbuzuje indický námořní rozmach, zvláště pak rozvoj jaderných zbraní, v němž se Indii daří lépe. Příkladem může být jaderná ponorka Arihant[35] schopná nést jaderné hlavice, na niž Pákistán zatím nemá ve svém zbrojním arsenalu adekvátní odpověď.[36]

Pákistán by byl ochoten jít i dál a zavést zónu bez jaderných zbraní, jak se o to pokusil v roce 1995, kdy bylo toto téma projednáváno na půdě Prvního výboru. Návrh však zmařila neochota Indie vzdát se svých jaderných zbraní.[37]

4. 3 Čína

Čína se stává důležitým hráčem v regionu hlavně v posledních letech. S velkým hospodářským růstem souvisí i snaha zajistit si přístup k dalším nerostným surovinám a touha upevnit své postavení coby mocnosti. ČLR proto posiluje své ekonomické a vojenské vazby na státy v Indickém oceánu.[38]

Čína je také jedním z největších importérů ropy na světě a její ekonomika je na ropě závislá. Většina této suroviny se dováží právě přes Indický oceán (Perský záliv, Angola a další africké státy). Tento fakt posiluje v očích Číny důležitost Indického oceánu.[39]

Zvláštní pozornost budí také čínská iniciativa Nové hedvábné stezky nebo též Pásma a cesty (Belt and Road Initiative). V rámci této iniciativy, která má kromě pozemních i námořní cesty, Čína hledá nové obchodní partnery a nová odbytiště pro své zboží a rozšiřuje svou moc.[40] Právě budování námořní cesty je spjato s čínským rozvojem námořní infrastruktury v oblasti Indického oceánu. Tyto čínské kroky jsou pak zahraničními pozorovateli často označovány jako strategie perlového náhrdelníku. Panují totiž obavy, že Čína bude uzavírat tajné dohody o dvojím využití této infrastruktury, tím pádem by mohla zařízení potenciálně využít k vojenským účelům a získala by v Indickém oceánu řetězec základen (perlový náhrdelník).[41]

Čínské námořnictvo se již nyní aktivně zapojuje do protipirátských misí v Indickém oceánu, k čemuž využívá například přístav Salalah v Ománu či přístav v Džibuti,[42] kde má také svou první vojenskou základnu nacházející se mimo čínské území.[43]

Čínské aktivity pozoruje s nedůvěrou hlavně Indie, která se obává, že čínským cílem je její okleštění a omezení jejího vlivu. Spolu s Indií sledují s nelibostí postup Číny i Spojené státy americké, jež disponují největší námořní silou, a právě Čína pro ně může představovat do budoucna konkurenci.[44]

4. 4 USA

Hlavním zájmem USA v regionu je námořní bezpečnost SLOC tras. USA mimo jiných disponují také vojenskou základnou na ostrově Diego Garcia, který má strategickou polohu ve středu Indického oceánu a je sdílen s Velkou Británií. Dále se mohou Spojené státy opřít o základny v Ománu, Spojených arabských emirátech, Kuvajtu, Kataru, Džibutsku, Singapuru či Austrálii. Indie dříve vnímala USA jako konkurenta, ale po konci studené války se začaly vztahy zlepšovat, i když k drobnému ochlazení došlo po již zmíněném indickém jaderném testu.[45] S novým strategickým plánem, který přinesla administrativa Baracka Obamy, se z Indie stává klíčový strategický partner v této oblasti. USA tedy v posledním desetiletí rády viděly Indii jako hlavního garanta bezpečnosti.[46]

Americkým zájmem je vyvažování a zpomalování růstu čínského vlivu v regionu, čehož se snaží dosáhnout právě prostřednictvím spolupráce s Indií.[47]

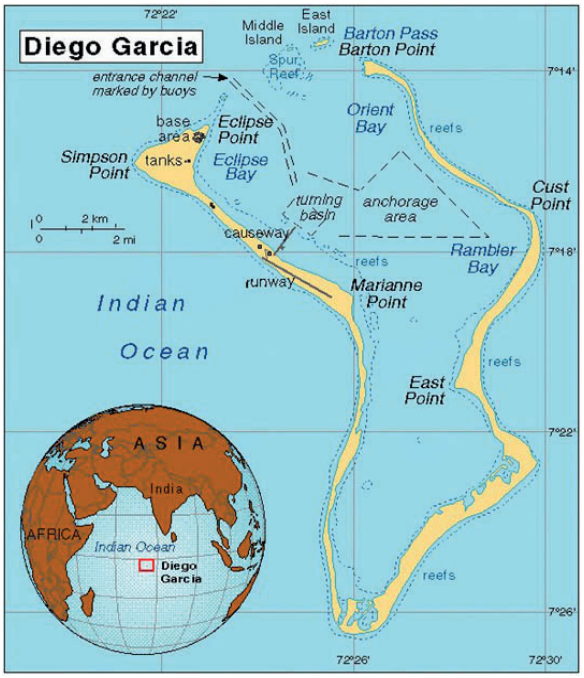

Obr.2: Detailní mapa ostrova Diego García, který je součástí Čagoských ostrovů, jež náleží do Britského indooceánského teritoria[63]

4. 5 Další hrozby a výzvy v Indickém oceánu

Indooceánský region je velmi rozmanitý a je jedno, zda bereme v potaz hledisko rozlohy, počtu obyvatel či ekonomické vyspělosti. Tuto rozmanitost může demonstrovat Index lidského rozvoje (Human Development Index), podle něhož je Austrálie na druhém místě,[48] zatímco třeba Eritrea se řadí mezi 10 nejhorších.[49] Region je považován za velmi nestabilní. Mnoho států provází ekonomické či sociální problémy a dle Indexu stability státu (Fragile states index)[50] je až na pár výjimek u většiny států v regionu varování před hrozící nestabilitou.

Jak zmiňuje Ad hoc výbor, po konci studené války Indický oceán postupně čelí novým hrozbám.[51] Jednou z nich je pirátství, jež už není typické pouze Somálsko, které je útočištěm pirátů ohrožujících námořní dopravu v Adenském zálivu. Jedná se o rozšiřující se fenomén a pirátské útoky jsou opakovaně zaznamenávány v Malacké úžině i u pobřeží Indie.[52]

Mezi další hrozby patří nelegální rybolov, pašování drog, obchod s lidmi či obchod se zbraněmi. Znamená to tedy, že hrozbu nyní představují i nestátní aktéři. Ad hoc výbor pro Indický oceán se při jednání se státy shodl, že téma zóny míru zůstává i nadále relevantní, byť je potřeba se vypořádat i s novými hrozbami.[53]

Další výzvou je začlenění diskuze o bezjaderné zóně, která se do původní rezoluce nedostala, když vyjednávání v roce 1995 ztroskotala kvůli odmítavému postoji Indie.[54]

5 Shrnutí

- Zóna míru v Indickém oceánu se sice na půdě DISEC projednává od 70. let, ale nyní se stává znovu aktuální, jelikož se v regionu formují nové mocnosti (Indie, Čína) a objevují se nové hrozby (pirátství, pašování, atd.).
- Od roku 1971 bylo učiněno poměrně dost kroků a odveden kus práce, ačkoliv stále chybí některé důležité body (např. vymezení oblasti).
- Pro lepší implementaci zóny míru byl zaveden Ad hoc výbor, který téma aktivně řeší a v současné době je na stole otázka týkající se rozšíření jeho pravomocí.
- Tématu se dotýká také organizace IORA, která se mimo jiné zabývá i bezpečností a založila iniciativu IOD.
- Problematika není čistě regionální, protože v oblasti je patrná přítomnost mimoregionálních aktérů jako USA a Čína, kteří zde působí, mají zde své vojenské základny a skrze ekonomickou spolupráci a vliv působí na menší lokální státy.
- Opomenuto nesmí zůstat ani mocenské soupeření Indie a Číny, které může mít zásadní vliv.

Otázky pro jednání

1. Nachází se váš stát v daném regionu?
2. Má váš stát zástupce v Ad hoc výboru a IORA a účastní se aktivně zasedání?
3. Obchoduje váš stát se zbožím, které prochází Indickým oceánem?
4. Měla by v Indickém oceánu vzniknout zóna míru?
5. Měla by se v souvislosti se zónou míru řešit i bezjaderná zóna?
6. Jaký je obecný postoj vašeho státu k odzbrojování a podobným mírovým iniciativám?
7. Jak váš stát nahlíží na problematiku nelegálního rybolovu, pašování drog, zbraní či obchodu s lidmi? Měla by být tato témata také řešena v souvislosti se zónou míru?

Doporučené zdroje

odkaz na první rezoluci k tématu, kde je i záznam z hlasování

https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N71/281/05/PDF/N7128105.pdf?OpenElement

odkaz na finální dokument z konference 1979 a stanoviska některých států k problematice a dokumentu

http://undocs.org/A/34/45(SUPP)

článek pojednávající o zmiňovaném čínském „perlovém náhrdelníku"

https://thediplomat.com/2015/10/where-is-the-string-of-pearls-in-2015/

Další článek pojednává o čínské iniciativě Nové hedvábné stezky a z ní plynoucí konfrontace mezi Čínou a Indií

https://asia.nikkei.com/Politics/International-Relations/Belt-and-Road-Initiative-stokes-India-China-confrontation

Seznam použitých zdrojů

1 ASHRAF, Maimuna. Naval nuclear competition in South Asia. Foreign Policy news [online]. 2016, 27. 6. 2016 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: http://foreignpolicynews.org/2016/06/27/naval-nuclear-competition-south-asia/

2 SAKHUJA, Vijay a Kapil NARULA. Maritime Safety and Security in Indian Ocean [online]. 1. New Delhi: Vij Books India Pvt, 2016 [cit. 2018-07-14]. ISBN 978-93-85563- 79-9. Dostupné z: http://www.maritimeindia.org/View%20Profile/636414878699939385.pdf

3 KAMPFOVÁ, Sára. Geopolitické soupeření Indie a Číny v regionu Indického oceánu. Plzeň, 2015. diplomová práce (Mgr.). ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI. Fakulta filozofická, [cit. 2018-07-20] s. 24. Dostupné z: https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/19449/1/Kampfova_DP.pdf

4 DECLARATION OF THE INDIAN OCEAN AS A ZONE OF PEACE. UNBISNET [online]. 1971 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: https://documents--dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N71/281/05/PDF/N7128105.pdf?OpenElement

5 VERLAAN, Philomene A. et al. Indian Ocean. Encyclopaedia Britannica [online]. 2018 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: https://www.britannica.com/place/Indian-Ocean

6 VENTER, Denis. India and Africa: Maritime Security and India's Strategic Interests in the Western Indian Ocean [online]. South Africa: University of Johannesburg, 2017 [cit. 2018-07-14]. s.133. Dostupné z: https://repositorio.iscte-iul.pt/bitstream/10071/13796/4/07Venter_FINAL12.07.17.pdf

7 Geography: Choke point. Geography [online]. 2018 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: http://geography.name/choke-point/

8 KAMPFOVÁ, Sára. Geopolitické soupeření Indie a Číny v regionu Indického oceánu. Plzeň, 2015. diplomová práce (Mgr.). ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI. Fakulta filozofická, [cit. 2018-07-20] s. 34. Dostupné z: https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/19449/1/Kampfova_DP.pdf

9 The Indian Ocean - Zone of Peace. 70 Years of the UN & 60 Years of Sri Lanka in the UN [online]. UNITED NATIONS SRI LANKA, 2016 [cit. 2018-07-13]. Dostupné z: http://lk.one.un.org/7060/en/the-indian-ocean-zone-of-peace

10 DECLARATION OF THE INDIAN OCEAN AS A ZONE OF PEACE. UNBISNET [online]. 1971 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: http://undocs.org/A/8584

11 DECLARATION OF THE INDIAN OCEAN AS A ZONE OF PEACE. UNBISNET [online]. 1971 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: http://undocs.org/A/8584

12 Tamtéž.

13 Tamtéž.

14 2992 Declaration of the Indian ocean as a zone of peace. UNBISNET [online]. 1972 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: https://documents-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/270/22/IMG/NR027022.pdf?OpenElement

15 3080 Declaration of the Indian ocean as a zone of peace. UNBISNET [online]. 1973 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: https://documents-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/281/52/IMG/NR028152.pdf?OpenElement

16 3259 Implementation of the Declaration of the Indian ocean as a zone of peace. UNBISNET [online]. 1974 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: https://documents-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/738/61/IMG/NR073861.pdf?OpenElement

17 Resolutions adopted on the reports of the First Committie. UNDOCS [online]. New York, 1978 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: http://undocs.org/A/RES/33/68

18 REPORT OF THE MEETING OF THE .LITTORAL AND HINTERLAND STATES OF THE INDIAN OCEAN. UNDOCS [online]. New York, 1979 [cit. 2018-07-20]. s. 4. Dostupné z: http://undocs.org/A/34/45(SUPP)

19 Tamtéž, s. 13.

20 Tamtéž, s. 14.

21 Tamtéž, s. 14-15.

22 Indian ocean as a zone of peace: resolutions/decisions (UN). UNBISNET [online]. [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: https://1url.cz/mMLbo

23 Ad Hoc Committee on the Indian Ocean: Summary record of the 457th meeting. UNDOCS [online]. New York, 2017, 22.9.2017 [cit. 2018-07-20]. s. 2/6. Dostupné z: http://undocs.org/A/AC.159/SR.457

24 Tamtéž, s. 3/6

25 JAKARTA CONCORD. THE INDIAN OCEAN RIM ASSOCIATION [online]. 2017 [cit. 2018-07-29]. Dostupné z: https://www.kemlu.go.id/Buku/JAKARTA%20CONCORD_FINAL_not%20signed.pdf

26 The Indian Ocean Dialogue. IORA [online]. IORA, ©2017 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: http://www.iora.int/en/flagship-projects/the-indian-ocean-dialogue

27 DECLARATION OF THE INDIAN OCEAN AS A ZONE OF PEACE. UNBISNET [online]. 1971 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: http://undocs.org/A/8584

28 VENTER, Denis. India and Africa: Maritime Security and India's Strategic Interests in the Western Indian Ocean [online]. South Africa: University of Johannesburg, 2017 [cit. 2018-07-14]. s.140. Dostupné z: https://repositorio.iscte-iul.pt/bitstream/10071/13796/4/07Venter_FINAL12.07.17.pdf

29 Tamtéž, s. 141

30 Official Press Statements: Planned Series of Nuclear Tests Completed [online]. New Delhi: Ministry of External Affairs, 11.5. 1998 [cit. 2018-07-14]. Dostupné z: http://nuclearweaponarchive.org/India/Indianofficial.txt

31 VENTER, Denis. India and Africa: Maritime Security and India's Strategic Interests in the Western Indian Ocean [online]. South Africa: University of Johannesburg, 2017 [cit. 2018-07-14]. s. 141-142. Dostupné z: https://repositorio.iscte-iul.pt/bitstream/10071/13796/4/07Venter_FINAL12.07.17.pdf

32 The Worl Bank: Military expenditure (% of GDP). The World Bank [online]. [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://data.worldbank.org/indicator/MS.MIL.XPND.GD.ZS?end=2017&locations=IN&name_desc=false&start=1986&view=chart

33 The Worl Bank: India. The World Bank [online]. [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://data.worldbank.org/country/india

34 MOHAN, Chilamkuri Raja. Modi and the Indian Ocean: Restoring India's Sphere of Influence. Institute of South Asian Studies [online]. National University of Singapore, 20. 3. 2015 [cit. 2018-07-20]. s.2-3 Dostupné z: https://www.files.ethz.ch/isn/189804/ISAS_Insights_No._277_-_Modi_and_the_Indian_Ocean_20032015163047.pdf

35 GADY, Franz-Stefan. India Launches Second Ballistic Missile Sub. The Diplomat [online]. 2017, 13. 12. 2017 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://thediplomat.com/2017/12/india-launches-second-ballistic-missile-sub/

36 SINGH, Abhijit. The Indian Ocean Zone of Peace: Reality vs. Illusion. The Diplomat [online]. 2015, 7.1.2015 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://thediplomat.com/2015/01/the-indian-ocean-zone-of-peace-reality-vs-illusion/

37 SOUTH ASIA NUCLEAR-WEAPON-FREE ZONE ENCOURAGED BY DRAFT TEXT APPROVED IN FIRST COMMITTEE: Press Release GA/DIS/3037. UN [online]. 1995, 10.11.1995 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://www.un.org/press/en/1995/19951110.gadis30.37.html

38 KAMPFOVÁ, Sára. Geopolitické soupeření Indie a Číny v regionu Indického oceánu. Plzeň, 2015. diplomová práce (Mgr.). ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI. Fakulta filozofická, [cit. 2018-07-20] s.33. Dostupné z: https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/19449/1/Kampfova_DP.pdf

39 Tamtéž, s. 34.

40 HKTDC: The Belt and Road Initiative. HKTDC [online]. Hong Kong Trade Development Council, 2018, 13.9.2017 [cit. 2018-04-27]. Dostupné z: http://china-trade-research.hktdc.com/business-news/article/The-Belt-and-Road-Initiative/The-Belt-and-Road-Initiative/obor/en/1/1X000000/1X0A36B7.htm

41 KAMPFOVÁ, Sára. Geopolitické soupeření Indie a Číny v regionu Indického oceánu. Plzeň, 2015. diplomová práce (Mgr.). ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI. Fakulta filozofická, [cit. 2018-07-20] s.39. Dostupné z: https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/19449/1/Kampfova_DP.pdf

42 Tamtéž s. 40.

43 FEI, John. China's Overseas Military Base in Djibouti: Features, Motivations, and Policy Implications. Jamestown Foundation [online]. Washington DC, 2017, 22. 12. 2017 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://jamestown.org/program/chinas-overseas-military-base-djibouti-features-motivations-policy-implications/

44 KAMPFOVÁ, Sára. Geopolitické soupeření Indie a Číny v regionu Indického oceánu. Plzeň, 2015. diplomová práce (Mgr.). ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI. Fakulta filozofická, [cit. 2018-07-20], s. 82 - 83. Dostupné z: https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/19449/1/Kampfova_DP.pdf

45 KAMPFOVÁ, Sára. Geopolitické soupeření Indie a Číny v regionu Indického oceánu. Plzeň, 2015. diplomová práce (Mgr.). ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI. Fakulta filozofická, [cit. 2018-07-20] s. 76 -78. Dostupné z: https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/19449/1/Kampfova_DP.pdf

46 GERAGHTY, Colin. India in the Indian Ocean Region: Re-calibrating U.S. Expectations. American Security Project [online]. Washington, DC,

2012, říjen 2012 [cit. 2018-07-20]. s. 2. Dostupné z: https://www.americansecurityproject.org/ASP%20Reports/Ref%200091%20-%20India%20in%20the%20Indian%20Ocean%20Region.pdf

47 KAMPFOVÁ, Sára. Geopolitické soupeření Indie a Číny v regionu Indického oceánu. Plzeň, 2015. diplomová práce (Mgr.). ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI. Fakulta filozofická, [cit. 2018-07-20] s. 85. Dostupné z: https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/19449/1/Kampfova_DP.pdf

48 Human Development Reports: Australia. UNDP [online]. 2016 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: http://hdr.undp.org/en/countries/profiles/AUS

49 Human Development Reports: Eritrea. UNDP [online]. 2016 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: http://hdr.undp.org/en/countries/profiles/ERI

50 Fragile states index. The Fund for Peace [online]. Washington, D.C, 2017 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: http://fundforpeace.org/fsi/

51 http://undocs.org/A/AC.159/SR.457

52 VENTER, Denis. India and Africa: Maritime Security and India's Strategic Interests in the Western Indian Ocean [online]. South Africa: University of Johannesburg, 2017 [cit. 2018-07-14]. s. 155. Dostupné z: https://repositorio.iscte-iul.pt/bitstream/10071/13796/4/07Venter_FINAL12.07.17.pdf

53 http://undocs.org/A/AC.159/SR.457

54 SOUTH ASIA NUCLEAR-WEAPON-FREE ZONE ENCOURAGED BY DRAFT TEXT APPROVED IN FIRST COMMITTEE: Press Release GA/DIS/3037. UN [online]. 1995, 10.11.1995 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://www.un.org/press/en/1995/19951110.gadis30.37.html

55 NAM Members & Observers. 16th Summit of Non-Aligned Movement [online]. 2012, 9.2. 2014 [cit. 2018-07-13]. Dostupné z: https://web.archive.org/web/20140208210716/http://nam.gov.ir/Portal/Home/Default.aspx?CategoryID=27f3fbb6-8a39-444e-b557-6c74aae7f75f

56 VINTR, Jáchym. DISEC: Bezjaderné zóny. AMO [online]. Praha: AMO, 2015 [cit. 2018-07-20]. s. 6. Dostupné z: https://www.amo.cz/wp-content/uploads/2016/01/DISEC_I.pdf

57 VENTER, Denis. India and Africa: Maritime Security and India's Strategic Interests in the Western Indian Ocean [online]. South Africa: University of Johannesburg, 2017 [cit. 2018-07-14]. s.138. Dostupné z: https://repositorio.iscte-iul.pt/bitstream/10071/13796/4/07Venter_FINAL12.07.17.pdf

58 General Committee. General Assembly of the UN [online]. [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: http://www.un.org/en/ga/general/general.shtml

59 Collective security. Encyclopaedia Britannica [online]. London: 2018 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://www.britannica.com/topic/collective-security

60 AD HOC COMMITTEE ON INDIAN OCEAN ADOPTS REPORT TO GENERAL ASSEMBLY. United Nations [online]. New York, 26. 7. 2005 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://www.un.org/press/en/2005/gaio4.doc.htm

61 Report of the Ad Hoc Committee on the Indian Ocean. UNDOCS [online]. New York, 2017, 10.6.2017 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: http://undocs.org/A/72/29

62 Ad Hoc Committee on the Indian Ocean: Summary record of the 457th meeting. UNDOCS [online]. New York, 2017, 22.9.2017 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: http://undocs.org/A/AC.159/SR.457

63 Diego Garcia. Jamesptaylor [online]. 5.12.2007 [cit. 2018-07-20]. Dostupné z: https://jamesptaylor.wordpress.com/2007/12/05/diego-garcia/

The Kellner Family Foundation

tohle je generální partner

tohle jsou TOP partneři

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky

PRAHA PRAGUE PRAGA PRAG

KB

Evropská komise
Zastoupení v České republice

METROPOLITNÍ UNIVERZITA PRAHA

US embassy

Erasmus+

tohle jsou partneři

VŠE

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 3

Městská část Praha 6

SCIO

Embassy of Canada
Ambassade du Canada

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

tohle jsou podporovatelé

interhotel AMBASSADOR ZLATÁ HUSA

UNITED NATIONS
Informační centrum OSN v Praze

Microsoft

leo express

T

tohle jsou mediální partneři

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

RESPEKT